

Sygn. akt II Ca 283/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2014 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Tryb. Wydział II Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący	SSO Jarosław Gołębiowski
Sędziowie	SSO Stanisław Łęgosz SSR del. Witold Gronicki (spr.)
Protokolant	stażysta Agnieszka Misterkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 2 czerwca 2014 roku w Piotrkowie Trybunalskim

na rozprawie sprawy z powództwa A. B. (1) działającej w imieniu własnym i małoletniego F. B. (1)

przeciwko B. B. (1)

o podwyższenie alimentów

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie M..

z dnia 28 lutego 2014 roku, sygn. akt III RC 613/13

1. z apelacji powódki zmienia zaskarżony wyrok w punkcie drugim sentencji w ten sposób, że alimenty zasądzone od pozwanego B. B. (1) na rzecz powódki A. B. (1) wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 4 czerwca 2012 roku w sprawie II Ca 270/12 w kwocie po 300 złotych miesięcznie podwyższa z dniem 29 listopada 2013 roku do kwoty po 600 (sześćset) złotych miesięcznie;

2. oddala apelację powódki w pozostałej części oraz apelację powoda i pozwanego w całości;

3. znosi między stronami koszty procesu za instancję odwoławczą.

II Ca 283/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 28 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim po rozpoznaniu sprawy z powództwa A. B. (1), działającej w imieniu własnym i małoletniego syna F. B. (1), przeciwko pozwanemu B. B. (1) o podwyższenie alimentów:

1. podwyższył alimenty zasądzone od B. B. (1) na rzecz małoletniego F. B. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 14 grudnia 2011 roku w sprawie oznaczonej sygnaturą akt III RC 453/11 z kwoty

po 700 złotych do kwoty po 900 złotych miesięcznie, poczynając od 29 listopada 2013 roku, pozostawiając pozostałe warunki płatności bez zmian;

2. oddalił powództwo w pozostałej części co do małoletniego i w całości co do A. B. (1);
3. nakazał pobrać od pozwanego B. B. (1) na rzecz Skarbu Państwa 120 złotych tytułem nie uiszczonej opłaty stosunkowej;
4. zniósł wzajemnie koszty procesu między stronami;
5. wyrokowi w punkcie jeden nadał rygor natychmiastowej wykonalności.

Podstawę powyższego rozstrzygnięcia stanowiły następujące ustalenia i rozważania Sądu Rejonowego.

Wyrokiem z dnia 14 grudnia 2011 r. Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim w sprawie oznaczonej sygnaturą akt IIIRC 453/11, zasądził od B. B. (1) na rzecz małoletniego F. B. (1) alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie oraz na rzecz A. B. (1) alimenty w kwocie po 500 zł miesięcznie.

Wyrokiem z dnia 4 czerwca 2012 r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie II Ca 270/12 zmienił ten wyrok i alimenty zasądzone od pozwanego na rzecz powódki A. B. (1) w kwocie po 500 zł miesięcznie obniżył do kwoty po 300 zł miesięcznie.

W chwili wydawania wyroku strony nie mieszkały razem i nie utrzymywały ze sobą kontaktów, ale formalnie pozostawały w związku małżeńskim. Oprócz małoletniego powoda posiadali dwójkę pełnoletnich dzieci.

A. B. (2) liczyła 49 lat i z wykształcenia była (...) ale była bezrobotna i nie posiadała prawa do zasiłku. Nie pobierała świadczeń z MOPS - u. W utrzymaniu pomagali jej brat, siostra i matka. Wcześniej od 1994 r. do 2009 r. prowadziła sklepik szkolny, lecz uwagi na stan zdrowia zakończyła tę działalność gospodarczą. Cierpiała na dolegliwości(...) Uczęszczała na (...) w (...) przy Starostwie Powiatowym w T.. Wspólnie z mężem posiadali dom na L. o powierzchni ok. 200 metrów kwadratowych, z piwnicami.

Małoletni powód liczył 13 lat i był zdrowy.

Pozwany liczył 53 lata. Prowadził firmę i zatrudniał dwóch pracowników, ale powiększał ich liczbę, gdy zwiększały się zamówienia. Zajmował się przemieszczaniem maszyn na terenie kraju i poza jego granicami. Do wykonywania tej pracy niezbędne były podnośniki hydrauliczne, wózki specjalistyczne do przewożenia oraz samochód, których wartość wynosiła około 60.000 zł. Firma przynosiła zyski nieregularnie. W okresie od 01.01.2011 r. do 01.08. 2011 r. pozwany osiągnął łącznie przychód w wysokości 110.494 zł.

Aktualnie A. B. (1) liczy 52 lata. Nadal nie jest nigdzie zatrudniona z uwagi na chorobę kręgosłupa i dolegliwości jelitowe. Cierpi na skoliozę szyjną. Orzeczeniem o stopniu niepełnosprawności z dnia 8 lutego 2012 r. (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności zaliczona została do stopnia niepełnosprawności lekkiego. Nie jest w stanie wykonywać pracy w wyuczonym zawodzie, gdyż torbiel pod kolanem nie pozwala jej dźwigać. Szuka pracy, ale nie jest w stanie jej znaleźć. Skończyła kurs komputerowy, lecz nie posiada wystarczających umiejętności, aby znaleźć pracę w tym zawodzie. Zamieszkuje wspólnie z synem w domu o powierzchni 120 m. kw., który stanowi jej własność. Usytuowany jest na działce o powierzchni 2.34 hektara w miejscowości B.. Ziemia uprawiana jest przez dzierżawcę. Otrzymuje dopłaty unijne w wysokości ok. 1.760 zł rocznie. Opłaca podatek od nieruchomości w kwocie około 600 zł rocznie. Utrzymuje się z alimentów. Pomagają jej też rodzice. Posiada 14- letni samochód osobowy marki S.. Posiadany wspólnie z mężem dom zamierzają sprzedać. Nie mogą jednak dojść do porozumienia co do ceny.

Małoletni powód F. B. (2) liczy 14 lat i uczęszcza do II klasy Gimnazjum w I.. Stan jego zdrowia wymaga wydatków w wysokości 100 zł za prześwietlenia i 100 zł za wizyty u lekarza. Uczęszcza na korepetycje z matematyki cztery razy w

miesiącu, płacąc po 40 zł za lekcję oraz na naukę gry na gitarze. Zamierza pobierać korepetycje z języka angielskiego oraz uczęszczać na naukę tańca lub karate.

Pozwany B. B. (1) liczy 55 lat. Nadal zajmuje się działalnością polegającą na demontażu, składaniu i rozładunku wszelkiego rodzaju maszyn. Ma stałych klientów. Zamierza poszerzyć działalność o regenerację sprzętu i urządzeń nie tylko na użytek firm. Firmę prowadzi cały rok. Do wykonania konkretnej pracy zatrudnia 4-6 osób. Po jej zakończeniu zostaje sam. W 2013 r. wykonywał dwie prace i osiągnął łączny przychód w kwocie 300.000 zł.

Z synem pozwany utrzymuje bezpośredni kontakt co 2 - 3 dni, jeżeli przebywa w T., a gdy wyjeżdża utrzymuje z nim kontakt telefoniczny. Rzadko zabiera go do siebie. Kupił mu skuter w 2013 r za około 2.000 zł, tablet za około 800 zł, telefon, buty, odzież. Uważa, że syn powinien uczęszczać na zajęcia z matematyki oraz grać na gitarze.

Od dwóch lat pogorszyła się sytuacja zdrowotna B. B. (1). Pogłębiła mu się arytmia. Na leki wydaje około 100 - 150 zł miesięcznie. W 2013 r. przez dwa miesiące pozostawał na zwolnieniu lekarskim z powodu arytmii. Od 30 grudnia 2013 r. pozostaje na zwolnieniu z powodu tej samej choroby. Miał możliwość podjęcia pracy we W., ale zrezygnował z uwagi na stan zdrowia.

Pozwany rozlicza się w formie ryczałtu. Posiadał samochód marki A., który sprzedał cztery lata temu. Nie jest z nikim związany. Posiada dziecko pozamałżeńskie w wieku 16 lat, na które płaci sporadycznie alimenty dobrowolnie. W 2013 r. darował córce 10.000 zł z okazji ślubu. Podobną kwotę podarował dorosłemu synowi. Jest zadłużony na kwotę 30.000 zł.

Nie wyraził zgody na podpisanie małżonce dokumentów w Powiatowym Urzędzie Pracy, aby otrzymała pomoc. Wolalby, aby podjęła pracę.

Zgodnie z art. 138 k.r.i.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez pojęcie stosunków należy rozumieć okoliczności istotne z punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu (np. art. 133 i 135 k.r.i.o.). Powyższa zasada odnosi się również do alimentów zasądzonych na podstawie art. 27 k.r.i.o.

Roszczenie zgłoszone przez powódkę w pozwie z dnia 29 listopada 2013r. jest co do samej zasady uprawnione, ale słuszność żądania uzależniona jest od realizacji ogólnych przesłanek określających wysokość obowiązku alimentacyjnego, określonych w art. 135 k.r.i.o.

Zgodnie z art. 135 k.r.i.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego.

Przez „usprawiedliwione potrzeby” należy rozumieć bieżące potrzeby uprawnionego do alimentów w zakresie jego utrzymania a także w miarę potrzeby jego wychowania. Usprawiedliwione potrzeby nie mogą być rozumiane jako najbardziej elementarne potrzeby, sprowadzające się do zapewnienia uprawnionemu minimum egzystencji.

Od chwili ustalenia obowiązku alimentacyjnego upłynęło około półtora roku. Sam upływ czasu nie jest czynnikiem decydującym o możliwości zmiany zakresu i wysokości alimentów.

Przy ocenie, czy zachodzą przesłanki dotyczące zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego, należy brać pod uwagę wszelkie okoliczności mogące świadczyć o zmianie stosunków.

Ocena materiału dowodowego zebranego w sprawie prowadzi do przekonania, że obecna sytuacja strony powodowej w zasadzie nie uległa zmianie. A. B. (2) nadal nie jest nigdzie zatrudniona i nadal cierpi na dolegliwości zdrowotne, które w pewnej części nie pozwalają jej na znalezieniu odpowiedniej pracy i zaspokajanie wszystkich usprawiedliwionych potrzeb. Jej sytuacja osobista i majątkowa nie uległa zmianie w sposób, który można by uznać za istotną. Możliwości zarobkowe A. B. (1) w chwili obecnej określić należy na poziomie ustalonym w uzasadnieniu wyroku Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim w sprawie oznaczonej sygnaturą akt II Ca 270/12, w granicach 700 zł miesięcznie. W

ocenie sądu pozostawienie alimentów zasądzonych na jej rzecz od męża na poziomie 300 zł jest nadal aktualne i w pełni uzasadnione.

Trudno w sposób jednoznaczny stwierdzić, czy istotnie zmieniła się sytuacja małoletniego powoda. Nie ulega wątpliwości że różnica wieku dziecka, spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb, co z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków. Usprawiedliwione potrzeby dziecka niewątpliwie wzrosły, przede wszystkim w związku ze rozwojem zainteresowań, koniecznością korzystania z korepetycji i innymi potrzebami związanymi z wiekiem. Faktem jest, że pozwany obdarowuje małoletniego prezentami, kupił mu skuter, tablet, telefon, kupował ubrania. Z drugiej strony jednak nie czyni osobistych starań o wychowanie syna. Poza sporadycznymi kontaktami z ojcem, to matka sprawuje nad nim bieżącą, codzienną pieczę. Pozwany widzi potrzebę rozwoju chłopca oraz konieczność korzystania z korepetycji. Te koszty ponosi obecnie powódka, która realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez czynienie osobistych starań o wychowanie dziecka. W tej sytuacji winien zwiększyć się finansowy zakres obowiązku alimentacyjnego pozwanego. Podwyższenie alimentów o kwotę 200 zł pozwoli na zaspokojenie wszystkich potrzeb małoletniego związanym z korzystaniem z korepetycji czy płatnych zajęć sportowych oraz kosztów ich realizacji, czy też kosztów leczenia zębów. Ponieważ możliwości zarobkowe powódki są ograniczone, to ciężar finansowego utrzymania małoletniego powinien spoczywać na pozwanym.

Nie zmienił się również zakres możliwości zarobkowych i majątkowych B. B. (2). Faktem jest, że pogarsza się jego stan zdrowia w związku z czym ponosi koszty leczenia. Zmniejsza się jego wydajność. Jak sam przyznał, pracę swoją wykonuje przy pomocy pracowników, a z pracy tej, pomimo, że ma ona charakter sezonowy, otrzymuje stosunkowo wysokie wynagrodzenie. Nie sposób określić jego wysokości z uwagi na to, że zależy ono od liczby klientów. Działalność ta jest dochodowa, skoro rozwija firmę i dąży do rozszerzenia zakresu usług przez nią świadczonych. Dlatego też zakres jego możliwości uznać należy za stosunkowo duży, a przede wszystkim nie mniejszy aniżeli był w chwili powstania obowiązku alimentacyjnego.

W chwili ustalania alimentów A. B. (1) i B. B. (2) byli właścicielami domu, który chcą sprzedać. Zawarcie umowy sprzedaży tej nieruchomości zapewne pozwoliłoby na ustabilizowanie ich sytuacji finansowej. Powódka mogłaby spróbować rozpocząć prowadzenie działalności gospodarczej. Pozwany mógłby zainwestować w rozwój swojej firmy. Nie musieliby ponosić kosztów utrzymania tej nieruchomości, a pieniądze te przeznaczyć na zaspokajanie potrzeb swoich i dzieci.

Z powyższych względów orzeczono o alimentach na rzecz F. B. (1) z mocy art. 138 k.r.i.o. w związku z art. 135 § 1 i 2 k.r.i.o. Sąd oddalił powództwo o podwyższenie alimentów na rzecz A. B. (1) wobec braku przesłanek określonych w art. 138 k.r.i.o. w związku z art. 27 k.r.i.o. Rygor natychmiastowej wykonalności wydano w oparciu o przepis art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.. O kosztach orzeczono na podstawie art. 100 k.p.c. Sąd obciążył pozwanego niewiszczoną opłatą stosunkową, od której zwolniona została strona powodowa na podstawie art. 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 167, poz. 13980).

Apelacje od wyroku Sądu I – szej instancji złożyli powódka, a zarazem przedstawicielka ustawowa małoletniego powoda F. B. (1) oraz pozwany B. B. (1).

B. B. (1) zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 28 lutego 2014 roku, doręczony w dniu 18 marca 2014 roku w części podwyższającej alimenty na rzecz małoletniego F. B. (1) tj. ponad kwotę 700 złotych, zarzucając mu:

1. naruszenie art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i przyjęcie, że możliwe jest podwyższenie jego obowiązku alimentacyjnego względem małoletniego syna F. B. (1) pomimo, że zakres jego możliwości zarobkowych i majątkowych nie zmienił się oraz nastąpiło pogorszenia jego stanu zdrowia i zmniejszenia jego wydajności zarobkowej,

2. naruszenie prawa materialnego, tj. art. 138 k.r.i.o. w związku z art. 135 § 1 i § 2 k.r.i.o. przez błędną ich wykładnię i przyjęcie, że w obowiązku alimentacyjnym pozwanego nastąpiła taka zmiana stosunków, która umożliwia zasądzenie na rzecz małoletniego F. B. alimentów w kwocie po 900 złotych miesięcznie.

Wskazując na zarzuty wniósł o:

- zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w części zaskarżonej, a ponadto o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych za obie instancje.

Argumentował w uzasadnieniu, że wyrokiem z dnia 28 lutego 2014 roku Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim podwyższył alimenty zasądzone od pozwanego na rzecz małoletniego powoda wyrokiem tego Sądu z dnia 14 grudnia 2011 roku w sprawie oznaczonej sygnaturą akt III RC 453/11 z kwoty po 700 złotych do kwoty po 900 złotych miesięcznie, poczynając od dnia 29 listopada 2013 roku, pozostałe warunki płatności pozostawiając bez zmian.

Orzeczenie to jest dla pozwanego nie do przyjęcia, gdyż trudno w sposób jednoznaczny stwierdzić, czy istotnie zmieniła się sytuacja małoletniego powoda. Sąd Rejonowy stwierdził, że nie zmienił się zakres możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego, przy pogarszającym się jego stanie, w związku z czym ponosi on koszty leczenia i zmniejsza się jego wydajność. Pomimo takich ustaleń stanu faktycznego, Sąd Rejonowy w Tomaszowie Mazowieckim doszedł do przekonania, iż możliwe jest podwyższenie obowiązku alimentacyjnego pozwanego względem jego małoletniego syna F. B. (1) o kwotę po 200 złotych miesięcznie.

Zaszała sprzeczność istotnych ustaleń sądu z zebrany w sprawie materiałem dowodowego. Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił, że sytuacja małoletniego nie zmieniła się, a możliwości finansowe i majątkowe pozwanego nie polepszyły się. Natomiast pogorszyły się jego stan zdrowia i jego wydolność. Pomimo takich ustaleń Sąd doszedł do błędnej konkluzji, że w takim stanie faktycznym możliwe jest podwyższenie alimentów na rzecz małoletniego.

Stosownie do brzmienia art. 138 k.r.i.o w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zwrot „zmiana stosunków” wskazuje na konieczność porównania „momentu początkowego”, czyli uprawomocnienia się orzeczenia zasądzającego alimenty oraz momentu końcowego, czyli orzeczenia sądu zmieniającego to orzeczenie. Uwzględniając powództwo, sąd powinien nawiązać do wcześniejszego orzeczenia lub umowy oraz w sposób nie budzący wątpliwości określić zakres dokonanej.

Jak wynika z art. 135 § 1 k.r.i.o zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W stanie faktycznym przedmiotowym sprawy nie zaszały okoliczności istotne punktu widzenia ustawowych przesłanek obowiązku alimentacyjnego i jego zakresu. Potrzeby małoletniego od dnia poprzedniego wyroku nie zmieniły się na tyle, aby obowiązek alimentacyjny pozwanego zwiększyć o kwotę 200 zł miesięcznie. Sam fakt, iż matka małoletniego założyła, iż zakupi mu aparat ortodontyczny za około 3.000 zł, nie może świadczyć o zwiększonych potrzebach małoletniego.

Możliwości zarobkowe pozwanego nie wzrosły. Z uwagi na jego chorobę i stan zadłużenia należy przyjąć, iż zmniejszyły się. Dlatego okoliczności niniejszej sprawy nie dają podstaw do podwyższenia alimentów na rzecz małoletniego F. i B..

Apelację od wyroku Sądu Rejonowego w Tomaszowie Mazowieckim z dnia 28 lutego 2014 roku wniosła również powódka A. B. (1).

Zarzuciła w niej, że pozwany B. B. (1) wyprzedaje posiadany majątek, a w tym samochód marki A. i działkę inwestycyjną w Ł.. W okresie od stycznia do maja 2013 r. osiągnął dochód w wysokości ok. 300.000 zł. Tym samym wzrósł prawie trzykrotnie w stosunku do dochodu, który osiągnął przy ustalaniu wysokości alimentów w poprzedniej sprawie.

Ustalone przez sąd I – szej instancji jej możliwości na kwotę 700,00 zł uznała za nierealne i zawyżone. Jej jedyny dochód to dopłaty unijne w kwocie 1.760 zł rocznie, która pomniejszona o obowiązkowe opłaty w kwocie 600 zł, daje dochód w wysokości 100 zł miesięcznie. Zgadza się na sprzedaż domu za każdą poważną cenę. Sprzedaż uniemożliwia pozwany B. B. (1), który zmienił zamki w drzwiach domu. Zrezygnowała z pracy jako intendent – magazynier pod presją pozwanego, który uniemożliwia jej otrzymanie pomocy z Powiatowego Urzędu Pracy.

Stan zdrowia małoletniego syna wymaga wydatków na zakup aparatu ortodontycznego w kwocie 3.000 zł, a także na prześwietlenia rentgenowskie, usunięcie zębów, konsultacje lekarzy ortodontów, korektę aparatu ortodontycznego. Koszt tego leczenia to ok. 10.000 zł. Z uwagi na wadę postawy małoletni F. B. (1) wymaga korzystania z poradni rehabilitacyjnej, Ponieważ jest alergikiem korzysta z pomocy lekarzy pediatrii oraz alergologa.

Porównanie możliwości finansowych pozwanego B. B. (1) oraz kosztów utrzymania małoletniego F. B. (1) pozwala ocenić, że pozwany powinien płacić alimenty na syna w wyższej kwocie niż 900 zł miesięcznie.

W ocenie A. B. (1) pozwany udaje biednego i schorowanego, aby nie dopuścić do podwyższenia alimentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Z apelacji stron częściowo uzasadniona jest tylko złożona przez powódkę A. B. (1).

Ustalony stan faktyczny wskazuje, że zwiększyły się możliwości zarobkowe pozwanego B. B. (1). Prowadzona przez niego firma przynosi nieregularne zyski. W okresie od 01.01.2011 r. do 01.08. 2011 r. pozwany zatrudniał dwóch pracowników i osiągnął łącznie przychód w wysokości 110.494 zł. W 2013 r. zatrudniał już czterech pracowników i wykonał dwie prace, osiągając łączny przychód w kwocie 300.000 zł. Przychód nie można traktować jako dochód. Jednakże oczywistym jest, że w relacji do daty orzekania poprzednich alimentów nastąpił jego znaczny wzrost.

W 2013 r. pozwany darował córce 10.000 zł z okazji ślubu i podobną kwotę podarował dorosłemu synowi. Świadczy to o dobrej jego sytuacji majątkowej.

A. B. (1) liczy obecnie 52 lata i nadal nie jest nigdzie zatrudniona z uwagi na chorobę kręgosłupa i dolegliwości jelitowe. Nie jest w stanie wykonywać pracy w wyuczonym zawodzie, ponieważ nie może dźwigać. Ma torbiel pod kolanem. Szuka pracy na własną rękę, ale nie jest w stanie jej znaleźć. Skończyła kurs komputerowy. Nie posiada wystarczających umiejętności, aby znaleźć pracę w tym zawodzie. Zamieszkuje wspólnie z synem w domu o powierzchni 120 m. kw., który stanowi jej własność. Otrzymuje dopłaty unijne w wysokości ok. 1.760 zł rocznie. Podatek od nieruchomości wynosi około 600 zł rocznie. Dzierżawca podatku nie płaci. Utrzymuje się z alimentów i pomagają jej rodzice.

Małoletni powód F. B. (2) liczy 14 lat i uczęszcza do II klasy Gimnazjum w I.. Stan jego zdrowia wymaga wydatków. Uczęszcza na korepetycje z matematyki cztery razy w miesiącu, płacąc po 40 zł za lekcję oraz na naukę gry na gitarze. Zamierza korzystać z korepetycji z języka angielskiego oraz uczęszczać na naukę tańca lub karate.

Usprawiedliwionymi potrzebami uprawnionego są potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiednio do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy.

Podzielić należy pogląd Sądu Rejonowego wyrażony w uzasadnieniu wyroku, że różnica wieku dziecka od daty orzeczenia określającego wysokość renty alimentacyjnej nie uzasadnia sama wzrostu jego potrzeb, ale pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków. Nie może o tym decydować także poziom inflacji, który jest obecnie niewielki.

Wzrosły natomiast usprawiedliwione potrzeby małoletniego F. B. (2), w związku ze rozwojem zainteresowań, koniecznością korzystania z korepetycji i innymi potrzebami związanymi z wiekiem, a także stanem zdrowia. Uczęszcza już do Gimnazjum w I.. Obdarowywanie małoletniego prezentami takimi jak skuter, tablet, telefon, ubrania to nie są osobiste starania o wychowanie syna. Utrzymuje sporadyczne kontakty z ojcem a matka sprawuje nad nim bieżącą, codzienną pieczę. Widzenie potrzeby rozwoju chłopca oraz konieczności korzystania z korepetycji to jedno, a ich finansowanie to drugie. Te koszty ponosi obecnie powódka, która realizuje swój obowiązek alimentacyjny poprzez czynienie osobistych starań o wychowanie dziecka.

Słusznie Sąd Rejonowy uznał, że powinien zwiększyć się finansowy zakres obowiązku alimentacyjnego pozwanego. Alimenty z mocy art. 138 k.r.i.o. w związku z art. 135 § 1 i 2 k.r.i.o. wyższe o kwotę 200 zł pozwolą na zaspokojenie potrzeb małoletniego związanych z korzystaniem z korepetycji czy płatnych zajęć sportowych, ponoszenia kosztów ich realizacji a także kosztów leczenia min. zębów, wady postawy. Bardzo ograniczone możliwości zarobkowe powódki powodują, że ciężar finansowego utrzymania małoletniego powinien spoczywać na pozwanym.

Dlatego Sąd Okręgowy uznał, że usprawiedliwione potrzeby uprawnionego F. B. oraz zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego B. B. (1), nie uzasadniają zarówno obniżenia jak i podwyższenia zasądzonych alimentów przez Sąd Rejonowy.

Inaczej w przypadku alimentów zasądzonych na rzecz A. B. (1). Alimenty na jej rzecz statuują przesłanki określone w art. 138 k.r.i.o. w związku z art. 27 k.r.i.o. Wynika z nich, że oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym.

Separacja faktyczna nie wyłącza obowiązku wzajemnego przyczyniania się do zaspokajania potrzeb rodziny. Wzajemny obowiązek alimentacyjny małżonków wyznacza zasada równej stopy życiowej, przy uwzględnieniu zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego

Zwiększone prawie trzykrotnie przychody pozwanego B. B. (1) oraz takie same A. B. (1), która nadal utrzymuje się z alimentów oraz pomocy rodziców, w relacji do ich sytuacji dochodowej w dacie orzekania poprzednich alimentów decydują o tym, że alimenty pozwanego na jej rzecz powinny być podwyższone z kwoty po 300 zł miesięcznie, do kwoty po 600 zł miesięcznie. Dlatego na podstawie przepisu art. 386 § 1 k.p.c. w tym zakresie zaskarżony wyrok należało zmienić.

Łączne alimenty na rzecz powódki A. B. (1) i małoletniego F. B. (1) w kwocie po 1.500 zł miesięcznie, nawiązują do aktualnych możliwości zarobkowych B. B. (1). Nie ma na nie negatywnego wpływu stan zdrowia pozwanego, skoro osiąga przychód w kwocie 300.000 zł i stać go na prezenty w kwocie 10.000 zł, a nadto zamierza rozwijać prowadzoną firmę.

W pozostałej części apelacja powódki A. B. (1) oraz apelacje małoletniego powoda F. B. i pozwanego B. B. (1) podlegały oddaleniu jako nieuzasadnione, na podstawie przepisu art. 385 k.p.c.

Wynik sprawy zadecydował o orzeczeniu co do kosztów postępowania na podstawie przepisu art. 100 k.p.c.